

MEGHATÁROZÓ TALÁLKOZÁSAIM AZ EUCHARISZTIÁVAL

Az első 1963. májusában volt, amikor elsőáldozó lettem. Annak rendje-módja szerint hittanórákon felkészített bennünket az atya. Mivel már ministráltam is, otthonosan mozogtam a templomi közegben. Most már sajnálom, hogy akkoriban túlbuzgó gyerekként sokszor elnagyoltam, összecaptam a térdhajtást és a kereszttvetést. Azonban több társammal együtt ártatlan szemekkel emeltük tekintetünket a hófehér Szentostyára, ha nem is értettük, hogyan lehet benne jelen Jézus.

A második találkozásom az Eucharisziával akkor történt, amikor egy délután kerestem a plébános atyát, hogy egy könyvet kérjek tőle olvasni. Nem volt a plébánián, így elmentem a templomba, és ott imádkozott hosszasán, elmélyülten. Nem mertem megzavarni, megvártam, amíg befejezi. 17 éves voltam, és ekkor kezdett el tanítani engem is az adorációra. Attól kezdve nagyon sokszor előfordult, hogy a templomban bukkantam rá, és

ha úgy hozta az iskolai feladat vagy az otthoni munka, hogy ráértem, akkor én is vele tartottam. Amikor befejeztük az adorációt, azt mondta: „Ez a legfontosabb, most már mehetünk dolgozni!” Tinédzser fejjel sokszor láthattam, hogy mennyire átélten, szinte átszellemülten mutatta be a szentmiséket.

A harmadik ilyen esemény az volt, amikor elkezdtem a szemináriumot Esztergomban, és onnan vittek el 2 éves katonai szolgálatra, 1973-ban. Lentiben töltöt-

tem 24 hónapot több kispap társammal együtt. Karácsonyra sokunkat nem engedték haza, és már előre féltem: Uram, Istenem, milyen karácsony elé nézek itt, ezen a lepusztult helyen? Az otthoni, családi idill képe azonnal szertefoszlott, és helyébe lépett egy óriási tátongó üresség, valamiféle hiány. Egy kispap társunk éppen karácsony előtt egy nappal tért vissza szabadságáról, de nem üres kézzel, hanem magával hozta az Urat is az Eucharisziában. Káplán atyja egy

Tarzíuszt látott benne, akinek el kell vinnie Krisztust a próbatételek között élőknek. Készültünk Urunk születésének megünneplésére. Karácsony délutánján a laktanya egyik külső fala mellett összejöttünk kispapok, felolvastuk a karácsonyi evangéliumot, majd a csendben arról elmélgedtünk, hogy csak egyetlen Ajándék van, Krisztus.

Aztán csendben megáldoztunk. Nem voltak ajándékok, nem voltak jelen fizikailag szereteteink, hiányzott a megszokott, otthoni környezet, és mégis mindent megkaptunk Krisztusban, a szentáldozásban. Ez volt életem egyik legszebb karácsonya.

Bárány Béla, plébános

Eucharisztikus csoda—Tixtla, Mexikó

2006. október 21-én, egy plébániai lelkigyakorlat közben, áldoztatás előtt az egyik átváltoztatott ostyából vöröses folyadék buggyant ki. Alejo Zavala Castro a csoda valóságának megvizsgálására egy teológia bizottságot hívott össze. 2009 októberében arra kérte fel Dr. Ricardo Castañón Gómezt, hogy egy tudósokból álló csoporttal végezzen további vizsgálatokat, amelyek igazolhatják az eset csodás voltát.

A vizsgálatok 2009 októberétől 2012 októberéig tartottak és a következő eredményt hozták:

Az elemzett vöröses folyadék hemoglobint és emberi eredetű DNS-t tartalmazó vér. A két kutatás során az igazságügyi orvostan kiváló szakértői különböző eljárásokat használva kizárták a külső beavatkozásra vonatkozó feltételezéseket.

A vér AB típusú, amint a Lanciano-i szentostya és a Torinói lepel vérnyomai is. A folyadék nagyítását és a rétegein való áthatolást lehetővé tevő mikroszkopikus elemzések kimutatták, hogy a vér külső rétege 2006 októbere óta meg-alvadt. A mélyebb, belső rétegekben 2010 februárjában friss vér jelenlétét mutatták ki.

Az esetre nincs természetes magyarázat.

Forrás: <https://777blog.hu/2018/03/05/egy-megmagyarázhatatlan-eucharisztikus-csoda/>

BÉKE, azaz Belvárosi Élet Kibontakozása az Eucharishtiában

Készület a NEK-re a Belvárosi Szent Anna Templomban

A XVIII. században épült Belvárosi Szent Anna Templom a Szervita téren található. Templomunk különlegessége, hogy több rend, közösség hagyományai is ötvöződnek, mely építi a családi, barátságos, csendes közösséget. A Szervita Rend tagjai által alapított templomban a 2010-es évek során az

Opus Dei prelaturájába tartozó papok vették át a szolgálatot. Ez a két hagyomány, két vezérfonal kapcsolódik össze, hiszen több közös elemük van.

A szerviták számára Szűz Mária tisztelete különösen fontos, így Nagypénteken 15 órakor a hagyományos keresztút helyett a Fájdalmas Anya útját járjuk. Gyakran imádkozunk Szűzanyánkhoz, kérjük az ő segítségét, péntek délelőttöként az Irgalmasság Rózsafüzére imádságba lehet kapcsolódni. A szervita hagyományok közé tartozik Szent Peregrin tisztelete is, aki főként rákos és daganatos betegek védőszentje. Ezért minden hónap első keddjén, a 17:15-ös szentmisét a betegekért ajánljuk fel, mely után a Szent Peregrin ereklje előtti ima és a betegek megáldása következik.

Az Opus Dei a Katolikus Egyház személyi prelaturája, olyan hierarchikus intézmény, melynek feladata, hogy közreműködjön az Egyház evangelizációs küldetésében. 1928. október 2-án alapította Szent Josemaría Escrivá. Az Opus Dei célja és feladata, hogy minden keresztényt

segítsen abban, hogy a hitével teljes összhangban tudjon élni. Ez különösképpen szükséges a családi életben és a munka világában.

A szervita jelmondat jól illeszkedik az Opus Dei lelkiségéhez, és jól mutatja templomunk Eucharisztikus Kongresszusra való felkészülését is: „Mária által Jézushoz” (Monforti Szent Grignon Lajos).

Az első két felkészülési évben sok dolog történt templomunkban. Kéthetente kedd este 18 órától Bibliakört tartunk. Fiatalos, vidám, baráti hangulatú alkalmaink nyitottak, melyre várjuk a Bibliát jobban megismerni vágyó minden Testvérünket! A NEKtár újságon kívül megjelentettük saját újságunkat, BÉKE, azaz Belvárosi Élet Kibontakozása az Eucharishtiában címmel. Csütörtökönként 16 és 17 óra között csendes szentsegímadást tartunk és mindig bekapcsolódunk a NEK-es, világméretű szentségimádásokba is. Jó alkalmak ezek a Jézussal való találkozásra, a csendes imára és a lelki felkészülésre. Hétköznaponként 12:25-kor és 17:15-kor is tartunk szentmisét. Istennek hála, sok lehetőségünk van a szentgyónásra, minden nap kétszer, a szentmise előtt, a szentségimádások alatt, nemcsak magyar, hanem öt másik világnyelven is. A nemzetköziség nálunk adott, atyáink között van spanyol, osztrák és angol pap, de vasárnaponként 10 órakor portugál misére is sor kerül. A templom kórusa, a Szervita Kórus méltán híres, nagy örömeinkre gyakran vannak különféle koncertek templomunkban.

A betérő turisták is örömmel fogadják a több nyelvű gyónás lehetőségét, az idegen nyelvű miséket, szórólapokat és koncerteket. Szeretettel látjuk a templomunkba betérőket, jöjjenek akár rövidebb vagy hosszabb időre!

Illés kenyere

A próféták közül, ha valaki, akkor Illés igazán nagy dolgokat tapasztalt meg. Hatalmas jeleket művelt, isteni erővel szólt és cselekedett. A nagyszerű tettek és jelek után elfogy emberi ereje, s átérzi emberi kicsinységét. Konfliktusokba keveredik a királlyal, életét teszi kockára küldetéséért. Ácháb király mindent elmondott feleségének, Jezabelnek. Jezabel királyné

haragja elől Illés visszavonult a pusztába

egynapi járóföldre. Odaérkezett egy borókabokorhoz, leült alá, és a halálát kívánta. Így szólt: „Elég volt, Uram, vedd el életemet, mert én sem vagyok jobb, mint atyáim.” (1Kir 19,4). Ezzel lefeküdt és elaludt. Ez a hatalmas próféta, elkeseredve, a halálát kívánja. Illés valóban fenyegetett helyzetbe került, s azt gondolta magáról, hogy nincs segítség.

Illés története tovább vezet bennünket. Az alvó Illést az Úr angyala megérintette és azt mondta neki: *„Kelj fel, s egyél.” Odatekintett, s íme, egy hamuban sült lepény és egy edény víz volt a fejénél; evett tehát és ivott, s ismét elaludt. Ekkor másodszor is eljött az Úr angyala, s megérintette, és azt mondta neki: „Kelj fel, egyél, mert nagy út vár rád.” Ő felkelt, evett és ivott, s ennek az ételnek az erejével negyven nap és negyven éjjel ment, egészen az Isten hegyéig, a Hórebíg. (1Kir 19,5-8.)*

Ami Illéssel történik, a mi életünkben sokkal teljesebb jelentést kap. Illés az Istentől kapott kis kenyér és víz erejével vándorol, hogy a Hórebhez érjen, s magával Istennel találkozzon. Ott megerősítést kap élete további feladataihoz. – Mi viszont az Újszövetségben sokkal teljesebb meghívást kaptunk, végleges érkezést az Isten országába.

Újszövetségben Illés olyan kenyeret kapott, amelynek erejében negyven nap és negyven éjjel vándorolhatott Isten hegyéig, Jézus ennél sokkal hatékonyabb táplálékról gondoskodik. *„Én vagyok élő kenyér, mely a mennyből szállt alá. Ha valaki ebből a kenyérből eszik, örökké él. A kenyér pedig, amelyet majd én adok, az én testem a világ életéért.” (Jn 6,51).*

Jézus maga teríti meg az asztalt, ő lát vendégül. Vágyom rá? Elfogadom?

Mi ennek a kenyérnek az erejéből jutunk el már nem a Hórebíg, hanem az Atya országába, ahol örök életünk van.

Közelmúlt és -jövő eucharisztikus eseményei és programjai

MiseVlog Fábry Kornél rövid videókon mutatja e, amit a miséről tudni érdemes, nem csak új, vagy fiatal híveknek.

(https://www.youtube.com/channel/UC1zuucvh8x0XxGmPEF_KNUg)

A NEK Kongresszus előzetes [Programtervezete](#)

(http://tar.eucharisztikuskongresszus.com/A_PROGRAM/Programtervezet_2019.07.12.pdf) már megtekinthető honlapon.

Eucharisztikus Pasztorális Konferencia, Esztergom – 2019. november 26-28.

A programtervezet itt (http://tar.eucharisztikuskongresszus.com/Konferencia2019/Konf2019_programtervezet.pdf) megtekinthető

Jelentkezés: <https://www.iec2020.hu/hu/konferencia-2019>

Az Oltáriszentség tisztelete Magyarországon címmel kiállítás lesz a Pesti Vigadóban (V., Vigadó tér 2.). Kiállítás megnyitása: Budapest, Pesti Vigadó, 2019. október 29., mely megtekinthető 2020. január 19-ig.

Világméretű szentségimádás Krisztus Király előestéjén, 2019. nov. 23.

Missziós Kereszt állomásait <https://www.iec2020.hu/hu/esemeny> címen megtalálhatod.

A Magyar Városmisszió Szövetség **24órás dicsőítést szervez október 11. 18 óra - okt. 12. 18-óráig** Helyszín: Szent Gellért Plébánia, Budapest, XI. Bartók Béla út 149.

Jelentkezés: Riszterer Zsuzsi, e-mail: zriszterer@gmail.com, mobil: 30/235 7732

12 alkalmas Szentségimádás iskolája indult a Zuglói Pádúai Szent Antal templomban (Bosnyák téren) szerdai napokon. 2019-ben október 2, 16, november 6, 20, december 4, 18 az este 6 órai szentmisét követően.

Tart 'Az evangelizáció iskolája'. A 10+1 alkalomból álló kurzus 2019. szept. 23. és nov. 25. között hétfő esténként a Városmajori nagytemplomban (Bp. XII., Csaba u. 5.) a 18 órai szentmise után, valamint november 9-én szombaton egész napos esemény kerül megrendezésre az Emmánuel Közösség szervezésében. Bővebben: <https://www.iec2020.hu/hu/evsuli>

Már csak egy év

A budapesti Szent István bazilika előtt szeptember 13-án megtartott ünnepi rendezvényen Erdő Péter bíboros, prímás, Michael August Blume apostoli nuncius, Mohos Gábor püspök, a kongresszust előkészítő titkárság vezetője és Snell György püspök, a bazilika plébánosa indította el azt a visszaszámláló órát, ami jelzi, hány nap van még hátra az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus kezdetéig.

A visszaszámlálást indító ünnepség a Szent István-bazilika harangjainak megszólalásával kezdődött, majd bevonult az a hetven országzászló, melyek a világegyház nemzetköziségét szimbolizálták.

Michael August Blume pápai nuncius köszöntőjében felidézte az 1938-as kongresszust, melyen Eugenio Pacelli bíboros, a későbbi XII. Piusz pápa is részt vett, mint pápai legátus. Ezen a rendezvényen ott volt Mindszenty József zalaegerszegi plébános is, aki a tragikus évek során az Eucharishtiába vetett hitéről is tanúságot tett.

Bár nem ismerjük a jövőt, azt tudjuk, Urunk Jézus Krisztus megígérte, hogy mindig velünk marad. Az Eucharisztia különleges szentsége az Ő örökkévaló, hűséges jelenlétének. Az apostoli nuncius közös elmélkedésre hívott mindenkit. Arra buzdított, hogy együtt gondolkodjunk az eucharisztikus kongresszus küldetéséről. „Magyarországnak szerepe, feladata van Európa újraevangelizálásában. Tanúságot kell tennünk a keresztény szeretet és az Eucharisztia bensőséges kapcsolatáról” – zárta köszöntőjét Michael August Blume.

Mohos Gábor püspök, a NEK Titkárság vezetője felszólalásában arra emlékeztetett, hogy az eucharisztikus kongresszus egy olyan ünnepsorozat lesz, melyen tulajdonképpen magát a életet ünnepeljük, azt az életet, melyet Istentől kaptunk. Ezen az ünnepen azt a Jézust is ünnepeljük, aki megújítja életünket, és aki az Eucharishtiában táplálja ezt a megújulást. Az ünnepségen közreműködött Süveges Gergő műsorvezető; a Kodály Zoltán Magyar Kórusiskola énekkara, Sapszon Ferenc karnagy vezetésével; valamint a Debreceni Hajdú Néptánc Együttes Tiszai Zsuzsa vezetésével. Az együttes magyarországi és Kárpát-medencei táncokat adott elő. Gyereklépőik közül többen a 2020. szeptember 13-i nyitó szentmisén, a Puskás Ferenc

Stadionban lesznek elsőáldozók. Ezen a napon a [regisztráció](https://www.iec2020.hu/hu/regisztracio) (<https://www.iec2020.hu/hu/regisztracio>) is elkezdődött a 2020-as Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra.

Forrás: <https://www.magyarKurir.hu/hazai/mar-csak-egy-ev-elinditottak-nek-visszaszamlalo-orajat>

Jelentkezz önkéntesnek!!!

Amikor elkezdődött az előkészület a Budapesti 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra, és a plébániák, közösségek sorra küldötteket neveztek ki, megfogalmazódott bennünk, hogy nem túl korai-e a készülődés. Most, hogy már csak 1 év van a Kongresszusig, mindannyian felismertük, hogy kevés idő maradt, jó lenne még több idő...

Magára a Kongresszusra való készülődés most ér intenzív szakaszába. Önkéntesek toborzása, a helyszínekhez igazodó részletes tervezés, a zarándokok és vendégek számára szállás biztosítása (sokan családoknál, iskolákban fognak megszállni), média-jelenlét, és lehetne hosszan sorolni a feladatokat.

A készülődésnek azonban nemcsak az egyhetes eseményre kell koncentrálnia, hanem a kezdetektől **Egyházunk lelki, közösségi életének megújítása volt a célja**, amihez a Kongresszus egy jó „űrűgy”, apropó. Ha

innen nézzük, tényleg kevés idő maradt. Szerencsére Isten kegyelme nem csak a Kongresszus előtt és alatt árad, azaz a közösségi és lelki életünk megújítására mindig szükség és persze lehetőség van.

Már lehet önkéntesnek jelentkezni (<https://www.iec2020.hu/hu/onkentesseg>).

Jó lenne, ha sokan, nagyon sokan jelentkeznének. Érdemes azokra a jövő szeptemberi napokra kivenni pár nap szabadságot, és segíteni az esemény sikerét. A jelentkezés első lépése az e-mail címünk megadása, utána kapunk egy elektronikus levelet, melyet követve pár kérdésre válaszolni kell (nyelvismeret, eddigi önkéntes tapasztalatok, milyen feladatokban vennénk részt stb.). Ha csak 1-2 napot érünk rá, az is nagy segítség. Tegyük széppé, sikeressé ezt az alkalmat, mely lelki megújulásunkban is sokban segíthet, és legyünk a Szentlélek munkatársai. **Jelentkezz!**

Szent II. János Pál pápa imája

Uram, te a legkisebb segítségért is
önmagaddal ajándékozol meg.

Add, hogy mindig önzetlenül tudjak
segíteni keresztjüket viselő felebará-
taimon!

Taníts meg bűneimet megsiratra,
igaz szívvel megtérni!

Taníts meg másokért élő, áldozatos
szeretetre!

Add, hogy ne pazaroljam el örök ja-
vaimat, hanem megőrizzem a meg-

szentelő kegyelem égi köntösét,
legszebb kincsemként ápolva azt!
Gyengeségedben kínod legyen az
erőm.

Gyávaságomban bátorságot, szenvedésben vigaszt adjon törrel átszúrt
szíved.

A kereszt fénye legyen lámpásom,
s fájdalma út, melyen járva eltalálha-
tok Hozzád.

Amen.

Lackfi János — Szép kis világválogatott!

Szép kis világválogatott!

Még hogy apostolok!

Azon dulakodnak, ki legyen köztük a főnök.

Jézust ott akarják hagyni.

Megtiltják neki, hogy meghaljon.

Elalszanak, mikor szenved és magányos.

Mikor elfogják, elfutnak.

Mikor rákérdez valaki, letagadják, hogy ismerték.

Mikor veszélyes a hívének lenni, bezárkóznak.

Na, Jézus fel is mérgelődött,

és elzavarta az egész béna bagázst.

Keresett szentebb figurákat.

Ja nem.

Hanem velük lakott, rájuk bízta titkait,

megosztotta kenyerét, tanítását,

csodákat tett, a halálból is visszatért hozzájuk,

majd bátorítót küldött nekik.

Nagy szerencse,

így én is beférek a csapatba.

Könyvajánló — Élet-forrás

Élet-forrás - Az eucharisztikus élet lelkiisége és gyakorlata

Versegi Beáta Mária

Azoknak ajánljuk ezt a könyvet, akik bár érdeklődőek, még soha nem vettek részt katolikus szentmisén, csak azért, mert úgy gondolják, hogy ennek a szertartásnak semmi köze nem lehet az életükhöz. Akiket már megszólított a harangszó, a templomi építészet, a szent terek, a liturgikus események, de maguknak sem tudják megfogalmazni, vajon mire is hívják őket mindezek. Akik valaha rendszeresen jártak templomba, de már nem mennek el a szentmisére, mert elvesztették a kapcsolatot életük és a templomban zajló liturgia eseményei között. És azoknak, akik rendszeresen járnak szentmisére. Vágyakoznak arra, hogy egyre jobban felfedezzék életük mindennapjaiban a szentmise titkát, s a szentmisében életük valóságát és emberi reményeik visszhangját.

Eucharisztikus idézetek Szentektől

Szent Jusztinus (Krisztus után 166):

„A hálaadó imával megáldott táplálék...maga a megtestesült Jézus teste és vére.”

Szmirnai Szent Polikárp (50 évig a kis-ázsiai Szmirnának volt a püspöke. Szent János evangélista tanítványa. A máglyához kötözve így imádkozott): *„Mindenség Istene, magasztallak, mert méltónak találtál erre a napra és erre az órára, hogy vértanúid közé tartozhassam, és részem legyen Krisztusod kelyhében, és feltámadjon a testem és a lelkem az örök életre, a Szentlélek romolhatatlanságában.”*

Szent Ireneusz (a dogmatika atyjának is nevezik. Szent Polikárp tanítványa): *„Amikor testünk magához veszi az Eucharishtiát, már nem halandó többé, mivel az eljutott az örök feltámadás reményére.”*

Elsőáldozásom

Szabó Alexandra Lili vagyok, 11 éves. 2 éve volt az elsőáldozásom amire nagyon izgatottan készültem. Zoltán atya tartotta a felkészítést minden

vasárnap, így napról napra közelebb kerültem az elsőáldozáshoz. Izgatottan vártam, hogy Jézussal találkozzam a szentostya formájában. El sem tudtam képzelni addig, hogy ez milyen érzés. Az áldozásom előtt két hónappal

elveszítettem a DÉDIM, a mennybe ment, de tudtam és elterveztem, hogy amikor áldozni fogok, tudok majd vele beszélni Jézuson keresztül. Sajnos egyik nagypapámat és dédpapámat sem ismertem, így örülök, hogy velük is tudok ilyenkor beszélni, tudom hogy látnak engem és vigyáznak rám. Most pedig hála Istennek minden nap bármikor imába foglalhatom hálámat felé. Rendszeresen járok misére mindig áldozom és azóta már ministrálok is, így adva hálát Istennek.

„Tartsd meg a csöndet, és a csönd megtart téged”

A NEK kezdete óta hétköznapi 6-22 óráig nyitva van a templomunk. Férjemmel kétszer vállaltunk 1-1 órát hetente. Minden kötöttsége ellenére mindig vonz valami ezekhez az alkalmakhoz. Csak csöndben ülni, térdelni, nem mindig megy jól. Néha elkalandozok, mozgolódnék, megtöröm a csöndet saját gondolataimmal. Most fogalmazódott meg bennem, hogy **„tartsd meg a csöndet, és az megtart téged”**. Pedig a csöndben elém jönnek a hibáim, kísértéseim, elrontott helyzeteim. Ez abban a pillanatban nehéz, de felszabadító is. Tisztulásért kiált!

A kiüresedés közben jön egy fuvallat: ekkor a hiúságom is elhalványul, se vágyakozás, se elmenekülés, se jóvátétel, csak béke, tisztaság, könnyűség.

Dicsőség az Úrnak ezért a szelíd, állhatatos jelenlétéért!

Közép-pesti Plébániák 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusi Lapja

Szerkesztők: 6 plébánia kongresszusi küldöttei:

Feith Ágota, Lukács Judit, Pap Anna, Radnóti Mária, Rozsly Zsuzsanna,
Törökné Leibinger Ágnes, ill. Baczó Tamás, Kata Péter, Lukács András,
Tegzes Gergely, Vizi Sándor

Megjelenik negyedévente. A következő szám januárban várható.

Cikkeket, anyagokat a nek-ujsaq@googlegroups.com címre várjuk köszönettel.

GyerekekNEK

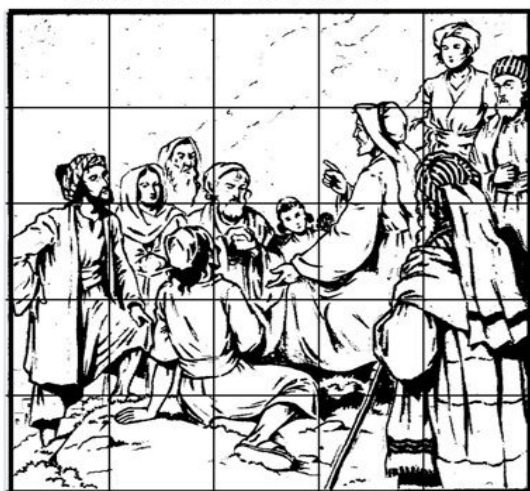
Töltsd ki a hiányzó betűket!

Mit üzen Jézus azoknak, akik a felsoroltakért aggódnak?

„Ne aggodalmaskodjatok a ... miatt!” Mt6,24-34

MOZAIK KERESŐ

A kép alatti mozaik kockák közül az egyik nem a képből való. Melyik az?

Gyerekszáj

Andris (6 éves) nagymamája Medjugorjéba ment. Anyukája nagy vonalakban elmesélte, mi van ott és miért ment oda Nagymama. Andris: Nagymama odaadta a fényképezőgépet egy öreg néninek, hogy lefényképezze vele Máriát?

9 éves csemetém, amikor a hittankönyvben a személyi lapot töltöttük ki, válaszolnuk kellett a 'Mi volt Jézus foglalkozása?' kérdésre, mire azt válaszolta, hogy Jézusoskodott!

Kamasz sarok — EMIT- Time

Mi végre kaptuk a nyári szünetet? Hogy elfogjon bennünket a tanácstalan-ság? Annyi de annyi a fesztivál, hogy szinte valóban akad egy újabb és újabb "minden bokorban"... Temérdek lehetőség... de valójában mire is - ki tudná megmondani pontosan?

Jó volna találkozni a barátokkal, ejtőzni a "hasonszőrűekkel", no de ezt már sokkal inkább kihívás megoldani. Hol talállok hozzám hasonló katolikus fiatalt?

Páran csak-csak akadnak a plébániánkon... De a mi kis "rezervátumunk" határain túl jobbra csak csodabogárnak tartanak. Ahogy a suliban is.

Még aki bír, az sem érti, mit jövök folyton Jézussal, szentségimádással, gyógyással, meg pénteki böjti nappal. Ez még a más felekezetű keresztény tesók türelmét is próbára teszi. Inkább nem keresem az összetűzést, és nem kötöm mindezt az orrukra. Csak ha elkerülhetetlen. Vagy ha esetleg kérnék. (Bárcsak legalább egyszer valóban megtennék!)

Milyen könnyű lenne olyanokkal nyaralni, akik teljesen megértenek, elfogadnak, és úgy mozgolódna bennük is a tenni akarás az egyházunkért, mint bennem!

Ezekkel a kuszan kavargó gondolatokkal indultam idén az EMIT- be - az Egyházmegyei Ifjúsági Táborba. Nem csalódtam. Igazán szuper helyszínt választottam!

Több százan gyűltünk össze lényegében egyező indíttatásból. Keresve a közös, friss utat.

Jézus pedig várt bennünket. Olyan erőt sugárzó volt, ahogy köréje telepedtünk, tanúságtételeket hallgatunk, együtt dicsőítettük Őt prózában és dalban, Vele sportoltunk, játszottunk, élveztük a haza vezető hajókirándulást, s tettük a legapróbb dolgot is!

Szüntelen igyekeztünk az Ő kedvét keresve jelen lenni Isten és egymás számára.

Egészen fellelkesített bennünket a sok értékes találkozás! Megfogadtuk, az átélt élményeket nem tartjuk meg magunknak. Megosztjuk közösségeinkben, az év során gyakorlati szolgálatot vállalunk plébániáink, és aktuálisan a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus javára.